

pira dr. Bleiweisov predlog za očitno sejo. Zbor jo dovoli, in spet pridejo štenografi in poslušavci v sejo. Dr. Bleiweis prosi, naj mu sl. zbor dovoli, da bere tisti dopis „iz savinske doline“, in iz njega zvé, za kaj ga c. k. celjska sodnija toži. Vsa njegova krivda — pravi — je le to, da je storil, kar poštenje terja od vseh vrednikov, da ne imenujejo svojih dopisnikov; dopis sam po sebi ne žali in ne vznemirja nikogar, ker le pripoveduje, kar na Štajarskem ni bila nobena skrivnost. Zbor dovoli dr. Bleiweisu, da bere oni dopis. Gosp. dr. Toman, našaja se na postavo od 3. oktobra 1861, nasvetuje, da odbor izreče, da preiskava za čas deželnega zbora preneha. Dr. žl. Wurzbach in dr. Zupan, poprimeta besedo in podpiraje dr. Tomanov predlog se čudita, da taka stvarca je predmet kakošne sodniške preiskave; dr. Zupan še posebno v daljem govoru primerja določbe kazenske postave ter pravi, ako bi že môgel dr. Bleiweis se krivčiti zavoljo onega sostavka, ki ga on ni pisal, ampak le v svoj list vzel, bi ga, ker mu čast ne dopušča, da bi dopisnika imenoval, le zadela kazen od 27. nov. 1859, ki je za vredništva in založništva časnikov narejena, da se o tem prestvari kazenska postava, ki je delo prejšnega absolutističnega časa. — Zbor potrdi po dr. žl. Wurzbach-u in dr. Zupanu podpirani predlog Tomanov. S tem je bila današnja seja končana.

— V pondeljek dopoldne je bila pri sv. Krištofu slovesna črna maša za ranjega Jožefa Resel-na, ki je tukaj med potjo v Trst umrl in na našem pokopališču počiva. Resel je za mornarstvo celega sveta važno stvar prvi iznajdel, kako naj se namreč Arhimedovo vrtélo rabi za ladije. Resel, 1793 v Hrudimu na Českem rojen, je bil leta 1817 za c. k. okrajnega gojzdnarja v Pleterjah na Krajskem izvoljen, in tu je napravil prvi model take ladije. Leta 1821 je prišel v Trst in tukaj je skušil djansko izpeljati, kar je z najdla bistra glavica njegova. Al zasmehovali so tu njegovo z najdbo kot prazno igračo; nikomur se takrat še sanjalo ni, da bode kadaj vrtélo (Schraube) gospodarica morja; še tiskarna pravda po tadanji šegi mu je žugala, ko je policija mu vzela prve kamnotise, s kterimi je vabil svet, naj ga podpira v tem podvzetju. Pozneje je dvorni kancelar Saurau mu dovolil v Trstu napraviti ladijo z vrtilom; v tem pridejo trije Francozje, spravijo Reselna v Pariz; tam skušajo njegovo skrivnost izvedovati, in ko jim poštene mož vse razodene, napravijo tako ladijo, mu ne dajo nič za preimenitno z najdbo, pa še pravijo, da je z najdba njihova. Vendar pozneje pride resnica na dan, Resel sloví po celem svetu. V nedeljo so odkrili na Dunaji spominek njemu na čast napravljen, in v ta spomin se je v pondeljek obhajala zadušnica za Reselna na pokopališču ljubljanskem. Resel je živa priča, koliko časa včasih svet potrebuje, da spozná dobro stvar!

— Nedeljna „beseda“ s plesom je bila spet prav vesela in živa, čeravno je vreme tako bilo, da si ni upal človek čez prag. — V poslednjem zboru je čitavnični odbor sklenil, naj se „beseda“ s plesom 2. svečana nekoliko bolj slovesna napravi, ter ž njo spomin na Vodnika sklene po večletni navadi; pri tej priliki se bo prvokrat pel tudi z razpisanim darilom (10 cekini) po razsodbi 3 pražkih profesorjev poslavljeni kor „Kdo je mar?“ z besedami Koseskovimi, v „Novicah“ 1846 natisnjenimi. Povedalo se bo pri tej besedi tudi: je li kdo prejel za najboljšo povestico letos izpisano darilo (50 gold.). Odbor je sklenil, naj se k tej „besedi“ povabijo nekteri imenitni gospodje in pa čitavnice in pevske družbe, ki tudi nam povabila pošiljajo k svojim „besedam“.

— Po najvišem sklepu od 6. dne t. m. so presvitli Cesar blagovolili dovoliti, da vrednik „Novic“ sme ruski vitežki red sv. Vladimira 4. stopinje sprejeti in nositi.

— „Sloga“ — zabavnik za godinu 1862, ki ga je izdal Emil Čakra v Novem Sadu, je prišel na svetlo. Naročniki tukajšni ga morajo tedaj sprejeti.

— Iz vremensko-zgodovinskega ozira zapišemo v „Novice“ nenavadno prikazen letošnje zime, da prvi sneg smo dobili letos še le 17. dne t. m., pa še tega je tako malo in z dežjem bilo, da utegne spet zginiti vés.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. „Narod. Listy“ pripovedujejo, da je presv. Cesar Črnogorcom podaril lep dnar, za ktere ga se je kupilo že žita.

— Letošnja rekrutba se bo 16. dan prihodnjega mesca februarja začela in konec sušca končala.

— Ker se goljufije godé s štempeljskimi markami, da se namreč že enkrat na pisma pritisnjene marke ž njih snemajo in vdrugo na pisma pritiskujejo, bode na novo izdane štempeljske marke vprihodnje letna številka zapisana, da se tako saj nekoliko pride goljufijam v okom.

— Marke za pisma se bojo vprihodnje vsem trgovcom in štacunam na prodaj dajale, da tako marko, kdor jo potrebuje, lahko kupi, kjer jo hoče.

— Sreberne šestice lazijo spet bolj na dan in niso več bele vrane, kakor so poslednje leta bile.

Koroško. Iz Celovca. Gosp. Einšpieler je deželnemu zboru predložil nasvet o servitutnih zadevah in da bi se v bolnišnicah koroških dajale službe le takim vradnikom, ki znajo jezik slovenski. Nasveta oba sta bila izročena dotičnim odsekom.

Goriško. Iz Gorice. Gosp. Černe praša deželnega glavarja: ali so se tiste 4 osnove novih postav, ki jih je vlada predložila deželnemu zboru, tudi v slovenskem jeziku napravile? Glavar odgovori, da osnova občinske postave je že poslovenjena, ostale tri mu je vlada zagotovila. — Dr. Rismondo praša: ali deželni odbor kaj vé od tiste nove postave (tudi unidan v „Novicah“ omenjene), ki zadeva nemški jezik v ljudskih šolah goriških in tržaških? Glavar je rekel, da odgovori v kaki poznejši seji.

Istra. Iz Poreča. Škof Dobrila nasvetuje, naj se zapisniki dež. zbora izdelujejo in izdajajo tudi v slovenskem jeziku. Žalibog, da je pravični predlog padel s 19 glasovi zoper 4, in da je zoper ta predlog glasoval tudi žl. Klinkovström, svetovavec c. k. dež. nameštništva, ki so ga volile slovenske občine v zbor.

Stajarsko. Iz Gradca. Med drugim je deželni zbor že sklenil, naj se pasji davek po 2 gold. dovoli v Gradcu, Mariboru, Celji in Judenburgu.

Česko. Iz Prage. Skor vsi naši neodvisni časniki so v preiskavah tiskarnih. „Narod. Listy“ pišejo, da je nadškof pražki prosil Cesarja, naj bi se zavolj tiskarne pravde obsojenemu korarju Stulcu, vredniku cerkvenega „Pozora“ dovolilo, da sme kazen domá v frančiškanskem samostanu prebiti.

Srbija. Iz Beligrada. Državna denarnica stoji na dobrih nogah; po prevdarku bo ostalo konec leta 100.000 gold. „Vidov dan“ piše, da narod srbski rad plačuje doklade k davku, ker vidi, da le za deželo dela knez, kar dela.

Popravek. Na strani 10. poslednjega lista „Novic“ v 1. vrstici beri: ktere rastline iz zraka dobivajo, tiste pa, ktere iz polja itd.